

PIDDAMÁLIÐ

Hann **tveitti** seg á gólvið

RÆTTARMÁL Undir avhoyringini small tann nú ákærði maðurin tvær ferðir í gólvið. Politisturin, sum avhoyrði mannin, bað hann gevast við slíkumm, og tað játtaði maðurin

Randi Jacobsen

Politisturin, sum handtók tann ákærða, greiddi í rættinum frá, hvussu atburðurin var hjá tí ákærða, tá ið hann varð avhoyrdur, beint áðrenn hann var handtikin.

Hansara søga var, at tann ákærði skapaði sær og lætst at smella í gólvið.

Tann ákærði var á Landsjúkrahúsinum, tí hann var smallin nakrar dagar frammanundan á arbeiðsplássi sínum Bakkafrost nakrar dagar frammanundan.

november fór politiið fór eftir honum á Landssjúkrahúsið fyri at avhoyra hann. Hetta var um middagsleitið, og klokkan 18 varð hann handtikin.

Politisturin greiddi frá, at mitt undir avhoyringini, kastaði maðurin seg niður á gólvið. Tað minti um herindi, sum vóru ógvuslig. Stólin koppaði.

Flipp

– Hann lá har útstrektur og flippaði út, segði politisturin, sum fekk eygasamband við mannin og kom eftir, at einki var galið.

Løtu seinni vildi maðurin sleppa út at roykja. Tað slapp hann, og so datt hann aftur niður.

– Eg bað hann gevast við hasum, tí annars varð eg noyddur at leggja hann í

hondjörn, og so lovaði hann at lata vera, segði politisturin.

Hann fór út á Landsjúkrahúsið at fáa mannin kannaðan, og læknin, sum tók ímóti, var tann sami, sum hevði tikið ímóti manninum, tá ið hann varð innlagdur nakrar dagar frammanundan. Politisturin greiddi læknanum frá, hvat var hent, og læknin svaraði, at manninum bagdi einki.

Segði hvar Piddi lá

Politistarnir, sum vóru við ákærða í Neshaga, vóru sannførdir um, at hann hevði sagt seg vita, hvar Piddi var grivin.

Eftir áheitan frá verjanum hjá tí nú ákærða manninum var poliitið umleið eina ferð um vikuna biltúr við manninum.

Ein dag gekk leiðin fyrst til Selatraðar, síðan til Hagaleiti, men so bað maðurin politistarnar koyra út á Nes og niðan í hagan.

Ein politistur greiddi í rættinum frá, at mitt í øllum byrjaði maðurin at tosa um Pidda. Politisturin mintist ikki rættiliga, um maðurin segði Piddi ella bara »him«, men eingin ivi var um, at hann tosaði um Pidda.

Politistarnir høvdu tá sagt við man nin, at hann ikki skuldi tosa um Pidda, uttan so at verji hansara var hjá-staddur. Men maðurin vildi

ikki hoyra um at senda boð eftir advokaurin.

Hann vildi vera við, at advokaturin hevði sagt, at tosaði hann við politiið, fór hann at verða lagdur í handjörn og fáa harða viðferð.

Maðurin hevði sagt, hvar tey skuldu fara, tí har lá Piddi. Annar politisturin fór úr bilinum, men sá einki. Maðurin sat ímeðan í bilinum.

Politistarnir lótu mannin vita, at teir trúðu honum ikki. Tá bað hann um pappír at tekna á.

Hetta var 16. juli í ár. Tann ákærði hevur sagt, at hann einki hevur teknað.

Tá ið politistarnir komu aftur til Havnar, góvu teir leiðsluni boð um, hvat maðurin hevði sagt, og tí komu servandir hundar til Føroya.

Luftaðu mannin

juli vóru politistar aftur

biltúr við manninum. Teir nevndu hesar túrar fyri, at teir luftaðu hann.

Maðurin var tí í ringum lag, tí politistarnir høvdu givið boðini víðari. Hann hevði sagt seg vilja, at føroysku politistarnir skuldu finna Pidda og eingin annar.

Tann ákærði hevði eisini, sambært politistunum sagt, at Piddi lá grivin við svørtum og bláum plasti yvir sær.

So fór hann at tosa um, at hann hevði sæð tveir persónar koma í bilin niðan á henda vegin náttina 6. november og grava naklað niður.

Hann var farin á staðið aftur dagin eftir, og tá hevði hann sæð »him«.

Hann vildi fegin vísa teimum staðið.

Maðurin var við, tá ið hundarnir gróvu. Hann sat í meðan í bilinum og flenti, segði ein politistur.

Í rættinum í gjár mótmælti verjin, at politistarnir høvdu avhoyrt mannin á tünnum. Tá vóru ikki avhoyringar, søgdu politistarnir, sum ikki hildu seg kunna nokta manninum at tosa. Teir kendu á sær, at maðurin fór at koma við onkrum áhugaverdum.

Politistarnir vórðu spurd-ir, um teir væntaðu at finna nakað.

Teir svaraðu, at maðurin ljóðaði sannførandi, og politistarnir sum øll onnur vónaðu, at til bar at finna Pidda.

randi@sosialurin.fo

Hevði atgongd til **øll** húsini

Tann ákærði hevur áður sagt, at hann ikki hevði fulla atgongd til húsini, sum hann leigaði á Nesi. Eitt rúm var læst, og eigarin brúkti hjallin líka nógv sum hann.

Men hetta var ikki so, upplýsti húseigarin, sum vitnaði í rættinum í gjár.

Har var einki avlæst rúm, og hjallurin var opin. Tað einasta var,

at hon, eigarin, hevði okkurt liggjandi á loftinum, men har var ikki læst.

Ákærði flutti inn í húsini á Nesi seinast í august, og húsaleigan var ásett til 6.000 krónur um mánaðin við øllum. Eigarin fekk leiguna fyri september og oktober, men í november kom eingin peningur, og so varð maðurin tikin.

Funnu skógvin hjá Pidda

Í einum víkiplássi í Norðoyatunlinum varð funnin ein skógvur, sum seinni vísti seg at vera Piddasa

Landsverk er javnan inni í Norðoyatunlinum, har mangt og hvat órudd er at finna.

Ein dag fann ein maður ein skógv, sum hann saman við øðrum óruddi tveitti upp í bilin.

Skógvurin varð ikki koyrdur burtur, sjálvt um eingin tá gav sær far um, at hesin skógvur kundi hava týdning.

Tá ið politiið nakað eftir fór í Norðoyatunnilin at gera kanningar, komu teir hjá Landsverki at hugsa um skógvin.

Ein formaður hjá Landsverki tók mynd av skónum, fór til politiið við myndini og spurdi, um skógvurin kundi hava áhuga.

Tað hevði hann, og maðurin fór aftur á arbeiðsplássið, koyrði skógvin í ein posa, sum hann læt politinum.

Hetta var í desember í fjør.

Seinni kanningar vístu, at Piddi átti skógvin.

randi@sosialurin.fo

Amboð brúkt at fáa nummarplátturnar av

Nummarplátturnar vórðu tiknar av Skodabilinum og settar uppá aftur, segði ein politistur.

Skoda bilurin, sum ákærði plagdi at koyra í, varð kannaður væl og virðiliga, og ein politistur greiddi í rættinum í gjár frá, hvat hann sá, tá ið hann kannaði nummarplátturnar.

Tað var eyðsýnt, at plátturnar høvdu verið tiknar av,

tí merkir vóru á plastinum, sum plátturnar vóru festar

við. Tað var eisini eyðsýnt, at akkurt amboð hevði verið brúkt til at fáa plátturnar av. Eitt nú eitt skrúvublað.

Tá ið politisturin fór at kanna plátturnar nærri, sá hann nakað, sum kundi líkst blóði á plátuni aftan.

Hann hevði útgerð, sum kundi siga honum, at tað var blóð, men ikki hvat tað var fyri blóð.

Plátturnar vórðu so sendar

til Danmarkar til kanningar, og har fekst prógv fyri, at tað var menniskjablód og blóð av Pidda.

Ákærði hevur sagt, at plátturnar eina ferð vóru dotnar av, tá ið bilurin var í einum óhappi.

Politisturin segði, at plátturnar hvørki vóru dotnar av ella tiknar av við handamegi.

randi@sosialurin.fo